

МИНИСТАРСТВО ВЕРА

КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

ПРАВОСЛАВНО ОДЕЉЕЊЕ

ВБр. 13.056.

12. новембра 1921. год.

Београд.

На основу закона о Богословији од 11. јануара 1896. год.; члан 53. Устава Православ. Конзисторија; § 96—110. Уредбе о уређењу црквених, школских и фондационалних дела грчко-источне српске Митрополије од 10. августа 1868. год.; Устава за православни богословски завод у Задру од 5. јуна 1869. год. и превишње наредбе од 4. марта 1898. год. Бр. 2521.; Превишње наредбе од 21. јуна 1892. год. Бр. 60.290. о претварању источно-православног свештеничког сјеменишта у Рељеву у источно-православно богословско-училиште; Правила о призренској богословији и одлуке Министарства Вера, а по саслушању Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве — прописујем:

ПРАВИЛНИК

О СРПСКИМ ПРАВОСЛАВНИМ БОГОСЛОВИЈАМА

У КРАЉЕВИНИ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА

Опште одредбе.

Члан 1.

Српске православне богословије стручно су духовне школе у којима се ученици васпитавају, у духу православне цркве за свештеничку службу, и за духовно

образовање у православном богословском факултету или у православној духовној академији.

Члан 2.

Богословије ће бити у Београду, Карловцима, Призрену, Сарајеву, Битољу, Загребу, на Цетињу и другим местима где потреб захтева.

Члан 3.

Богословије су државне школе са интернатом. Њих држава отвара на предлог Св. Архијерејског Сабора и издржава својим средствима.

Баџи ће бити издржавани искључиво од државе. Цене за издржавање одредиће Министар Вера, с обзиром на прилике времена.

Да ли ће се и колико примити ученика, који ће се школовати о своме трошку, одлучује Министар Вера сходно чл. 17. и тач. 6. чл. 33. овог Правилника.

Члан 4.

Богословије стоје под врховним надзором Министра Вера. Али у свима важнијим питањима (стручне наставе и унутарњег живота завода у васпитном погледу) Министар Вера ради споразумно с Архијерејским Сабором.

Кад Сабор није на окупу, онда га замењује Архијерејски Синод.

Члан 5.

Свака богословија има печат с ликом Светог Саве и с натписом околу, с горње стране: „Српска Православна Богословија“, а доле је име места у коме је богословија.

Члан 6.

Богословије имају пет разреда. Сваки разред учи се годину дана.

Предмети.

Члан 7.

У богословији изучавају се ови предмети:

- 1.) Свето Писмо Старог и Новог Завета с Херменевтиком;
- 2.) Догматика с Полемичким богословљем;
- 3.) Библијска Историја;
- 4.) Катихетика;
- 5.) Апологетика;
- 6.) Морално Богословље (Православна Етика);
- 7.) Пастирско Богословље;
- 8.) Канонско Право, с познавањем основних државних и црквених закона свих конфесија, који се тичу цркве и свештенства;
- 9.) Литурђика са Црквеном Археологијом;
- 10.) Патрологија;
- 11.) Омилитика;
- 12.) Историја Хришћанске Цркве;
- 13.) Историја Српске Цркве;
- 14.) Историја Филозофије;
- 15.) Српски језик с књижевношћу;
- 16.) Црквено-Словенски језик;
- 17.) Руски језик;
- 18.) Грчки језик;
- 19.) Латински језик;
- 20.) Енглески, Француски или Немачки језик (факултативно);
- 21.) Историја Српског Народа с Историјом Хрвата и Словенаца;
- 22.) Историја Општа;
- 23.) Педагогија с Методиком;
- 24.) Логика и Психологија;
- 25.) Антропологија (Наука о човеку) с хигијеном и домаћим лекарством;

- 26.) Космографија са Пасхалијом;
27.) Нотно и црквено певање с црквеним правилом.

Члан 8.

Наставни план и програм из појединих предмета, прописује Архијерејски Сабор, по саслушању Професорског Већа свих богословија, а одобрава Министар Вера.

Школска Управа. Наставници и друго.

ОСОБЉЕ

Ректор.

Члан 9.

Ректор управља непосредно богословијом. У њој има бесплатан стан, храну, огрев и осветлење. Ректора бира Архијерејски Сабор, и поставља га Краљ на предлог Министра Вера.

За ректора може бити постављено само свештено лице, које је било најмање 10 година професор, а одликовало се својим наставничким радом и примерним свештеничким животом.

Главне су дужности ректора.

Члан 10.

- 1.) Да управља богословијом по одредбама овога Правилника, прописаним правилима и наредбама Министра Вера и Св. Архијер. Синода у колико је Синод надлежан по овоме Правилнику да их издаје;
- 2.) Да руководи васпитањем омладине у црквеном и националном духу;
- 3.) Да сазива Професорска Већа и руководи тим већима;

4.) Да походи предавање наставника и даје им потребна упутства;

5.) Да с разредним старешином дотичног разреда присуствује општим испитивањима ученика на крају сваког тромесечја у свима разредима;

6.) Да одржава поредак у заводу и стара се о тачном држању часова и вршењу програма од стране свих наставника;

7.) Да pazi на владање ученика;

8.) Да одређује заменике болесним и одсутним наставницима;

9.) Да се стара о уписивању и исписивању ученика;

10.) Да контролише све набавке и издатке за које одговара као наредбодавац;

11.) Да води преписку с властима и да чува архиву заводску; и

12.) Да о стању завода подноси извештај Архијерејском Синоду и Министарству Вера, преко епископа дијецезана, у чијој је дијецези богословија, и који, у име Архијер. Синода води бригу и старање о унутарњем животу завода у стручно-васпитном погледу.

Ректор има право.

Члан 11.

- 1.) Да обустави предавање за један дан, кад нађе да је потребно;
- 2.) Да наставницима и осталом заводском особљу даје одсуство до 10 а ученицима до 15 дана; и
- 3.) Да казни наставнике који се огреше о закон или о наредбу предпостављене власти: опоменом, укором и губитком плате до 15 дана а веће кривице да доставља, преко епископа дијецезана, Министру Вера. Противу ових одлука ректорових наставник има право жалити се Министру Вера у року од три дана.

Члан 12.

У погледу кривица чисто канонско-дисциплинских, као и за неправилно учење вере и морала, наставници богословија подлежу одредбама канона и закона о црквеним властима.

Министар Вера, по достављеној му осуди преко Св. Архијерејског Синода од стране надлежне власти, привремено одлученог или оног који је под епитимијом, удаљује од наставничке дужности за време трајање казне.

Наставник, осуђен на забрану свештенодејства више од три месеца, или на лишење чина, не може више вршити наставничку дужност ни у једној школи. Њега Министар Вера, по достављеној му извршној пресуди надлежног суда преко Св. Архијерејског Синода, предлаже за пензионисање или отпуштање из службе.

Наставника, који неправилно учи о вери и моралу православне цркве, опомињу и упућују на право учење прво ректор и Професорско Веће Богословије, затим епископ дијецезан, а потом и Св. Архијерејски Синод. Не буде ли било успеха, Св. Архијерејски Синод предаје таквог наставника надлежном суду на осуду.

За осуђене у погледу њихових новчаних припадности важе одредбе чл. 177. и 182. Закона о црквеним властима.

Наставници.

Члан 13.

Наставници су богословије: професори, супленти и учитељи.

Професори могу бити само они, који су, поред претходних редовних школа, свршили православни богословски факултет или православну духовну академију и положили професорски испит. А за супленте постављају се, без професорског испита, лица која су поред

редовних школа свршили православни богословски факултет или православну духовну академију са положеним стручним испитима тих школа. Професори и супленти постављају се Краљевим Указом, на предлог Министра Вера. Учитељи могу бити наставници са стручном спремом. Учитељи су нижи и виши. Нижи учитељи су без испита и постаљају се претписом Министра Вера, а виши учитељи могу бити они, који положе учитељски испит по правилима, које пропише Министар Вера у споразуму с Архијерејским Синодом. И они се постављају Краљевим Указом. Сви наставници богословија, морају бити православне вере, и за њихово постављење у богословији има се предходно прибављати мишљење Архијерејског Синода.

За небогословске предмете, Министар Вера поставља стручне наставнике.

Члан 14.

Главне су дужности наставника богословије:

- 1.) Да у духу православне вере предају своје предмете по утврђеним програмима;
- 2.) Да тачно и у одређено време долазе на предавања, Професорска Већа и у цркву;
- 3.) Да раде на васпитању питомаца, којима на сваком месту морају служити за углед својим радом и побожним животом;
- 4.) Да чувају поверене им научне збирке и све школеке ствари за које су одговорни;
- 5.) Да у случају болести, или друге какве сметње, на време извештавају ректора о изостанку од дужности; и
- 6.) Да тачно извршују наредбе претпостављене власти које се тичу рада и реда заводског.

Члан 15.

Професори могу имати највише 16—20, супленти 12, учитељи 18—20 а ректори 5 часова недељно. Али,

с обзиром на васпитни рад и друге послове заводске, ректор може бити ослобођен од предавања, о чему одлучује Министар Вера на предлог Архијерејског Синода.

Професорско Веће.

Члан 16.

Професорско Веће у Богословијама чине: ректор, професори, супленти и виши учитељи.

Остали наставници, васпитач и сконом долазе на Веће, по позиву ректора, кад се предмет већања тиче и њих, и имају саветодавни глас. Професорско Веће састаје се на позив ректора, или кад то затражи половина чланова Професорског Већа писменом мотивисаном представком, упућеном ректору, на 24 сата, пре састанка Већа.

Сви чланови Већа дужни су увек долазити на седнице Већа. Ако је који члан спречен те не може доћи, дужан је о томе писмено известити ректора и навести узрок свог одсуства и то ће се записати у записник Већа.

Одсутан члан Већа нема права тражити да се преиначи одлука која је изречена у његовом одсуству.

У случају једнаког броја гласова, одлучује глас ректора или његовог заступника.

Члан 17.

Професорско Веће ради ове послове:

- 1.) Распоређује предмете на наставнике према њиховој стручној спреми;
- 2.) Одређује привремене и сталне заменике;
- 3.) Прегледа и утврђује програме из свих наставних предмета;
- 4.) Саставља распоред предмета на часове;

5.) Стара се о напретку завода у наставном и моралном погледу;

6.) Рашава о примању ученика у богословију;

7.) Бира пословођу за Професорско Веће;

8.) Бира у почетку школске године васпитача и његове помоћнике;

9.) Саставља распореде за испите;

10.) Решава о набавци књига, и других научних средстава;

11.) Одређује награде одличним и врло добрим ученицима;

12.) Бира књижничара за школску књижницу;

13.) Бира између професора три надзорника економике;

14.) Даје ученицима оцене из владања;

15.) Бира између професора благајника фонда сиромашних ученика;

16.) Чини предлоге за поправку и унапређење завода у наставном и моралном погледу Архијерејском Синоду и Министру Вера;

17.) Саслушава и прима на крају школске године годишње извештаје разредних већа, на основу којих ректор подноси општи извештај Архијерејском Синоду и Министру Вера.

Васпитач.

Члан 18.

Васпитач може бити само професор богословије. Првенство има лице свештеног чина. Али у недостатку оваког лица, васпитач богословије може бити и световно лице. Васпитаче бира Професорско Веће, а потврђује га Министар Вера, на предлог Архијерејског Синода (члан 17. т. 8.).

Васпитач руководи васпитањем ученика у споразуму с ректором и у свако доба врши непосредан надзор над њима.

Васпитач може имати помоћнике, који такође станују у заводу. За помоћнике васпитача постављају се, обично, млађи наставници.

И васпитач и помоћници васпитача, поред стана, имају у заводу храну, огрев и осветљење, или на име овога накнаду у новцу, коју одређује Министар Вера.

Разредни Старешина,

Члан 19.

Сваки разред и свако разредно одељење, ако би у разреду било преко 50 ученика, има свог разредног старешину кога бира ректор, пажећи да за ову дужност увек одреди професора.

Само у недостатку професора разредни старешина може бити и суплент.

За разредног старешину поставља се онај наставник који у дотичном разреду има највише часова. Он може имати и заменика, кога такође поставља ректор.

Дужности су разредног старешине:

1.) Да спрема дневнике и врши сву администрацију за свој разред;

2.) Да походи предавања свих наставника свог разреда и да води бригу, у договору с васпитачем и наставницима свог разреда, о успеху и свеколиком религиозном, моралном и физичком напретку ученика;

3.) Да с ректором присуствује општим испитивањима ученика свога разреда на крају сваког тромесечја;

4.) Да сазива Разредна Већа и председава на њима: да руководи свима пословима Већа; да саставља записнике Већа, који се уводе у нарочиту књигу; и

5.) Да о раду Већа извештава ректора, достављајући му, писмено, одлуке и записник ради сваке седнице, у облику извештаја.

Разредно Веће.

Члан 20.

Разредно Веће чине сви наставници дотичног разреда. Председник је разредни старешина.

Разредно Веће састаје се кад нема школског предавања, и то на позив разредног старешине, или двојице наставника дотичног разреда.

Састанци Разредног Већа су редовни и ванредни. Редовни се држе крајем сваког месеца, а ванредни кад потреба захте.

На редовним састанцима Разредно Веће ради ове послове:

1.) Стара се за што успешнију наставу и боље васпитање ученика дотичног разреда.

2.) Утврђује начин како би сви наставници, у наставном и васпитном погледу, подједнако поступали према ученицима и одржавали везу и јединство у целокупној настави, осигуравајући хармоничним радом интензивнији рад и бољи успех.

3.) Утврђује распореде школских задатака за дотични разред.

4.) Истражује начине за религиозно, морално и физичко унапређење ученика.

5.) Одлучује, који ученици прелазе у старији разред; који полажу поновни испит; а који понављају разред.

Члан 21.

Годишње оцене, по којима се доносе одлуке по т. 5. чл. 20. даје предметни наставник, у споразуму с разредним старешиним, не сводећи аритметички тро-

месечне оцене из успеха. У случају њихова неслагања, годишњу оцену даје Разредно Веће. Одлуке се доносе већином гласова. У случају једнаког броја гласова одлучује глас разредног старешине.

Пословођа.

Члан 22.

Дужности су пословође:

- 1.) Да води записник на седницама Професорског Већа;
- 2.) Да одржава у реду школску архиву и помаже ректору у вршењу свих административних послова; и
- 3.) Да на крају сваког тромесечја уписује ученичке оцене у Главну књигу, при чему је сваки наставник дужан диктирати му оцене из свог предмета.

Пословођу бира Професорско Веће (члан 17. тач. 7.).

Књижничар.

Члан 23.

Књижничар је дужан да рукује школском књижницом; да је уређује и чува, јер је за њу он и одговоран. Све књиге, које су својина школске књижнице, дужан је завести у инвентар и нумерисати их.

Књижничара бира Професорско Веће (чл. 17. т. 12.).

Надзорници Економије.

Члан 24.

Надзорници Економије (чл. 17. т. 13.) обављају комисијски с ректором и економом све набавке за потребе ученика и школе, које морају бити путем лиценцијација; оверавију све набавке и контролишу утрошак свију извршених набавака, о чему се води засебна књига мимо чисто рачунских књига и инвентара, које води економ.

Школски лекар.

Члан 25.

Свака богословија има свог лекара. Њега поставља Министар Вера и одређује му хонорар, који може бити до 4000— динара годишње.

За школског лекара поставља се онај лекар, који својим службеним или приватним послом није толико заузет, да би због тога школа трпела уштрб.

Члан 26.

Дужности су школског лекара ове:

- 1.) Да у почетку и на крају школске године прегледа све ученике, као и оне ученике који се примају у први разред богословије.
- 2.) Да сваки дан походи заводску болницу и прегледа болесне ученике и да им одређује лек и дијету;
- 3.) Да на захтев ректоров, или васпитачев, и у току године врши преглед ученика;
- 4.) Да на захтев ректоров походи болесне наставнике и бесплатно им указује лекарску помоћ.
- 5.) Да обраћа нарочиту пажњу на хигијенске услове у заводу; да пази на ученичко здравље и даје, што се тога тиче, сва потребна упутства;
- 6.) Да води статистику о здравственом стању ученика и да о томе подноси ректору годишњи извештај; и
- 7.) Да предаје школску хигијену с домаћим лекаретвом.

Економ.

Члан 27.

Све економске и благајничке послове у заводу врши економ, а под надзором ректора богословије. Звање је економиа указно, а првенство за то место имају монаси.

Економ може имати помоћника кога претписом поставља Министар Вера.

Члан 28.

Дужности су економа ове:

- 1.) Да врши све набавке за завод по законским прописима и правилима интернатским;
- 2.) Да уз припомоћ свог помоћника чува све ствари које припадају школи и интернату;
- 3.) Да пази да се одржава ред и чистоћа у кухињи, трпезарији и свима просторијама заводским;
- 4.) Да у договору с ректором прима и отпушта послугу заводску;
- 5.) Да прима новце и уплате од ђака који плаћају за своје издржавање у интернату; да води рачуна о свима примањима и издавањима, и да за то одговара као рачунопологач.

Члан 29.

Правила за интернатску економију, и живот у интернату прописује Министар Вера у споразуму с Архиепископским Синодом.

Интернатски живот.

Члан 30.

Ученици богословије, који су благодејанци, издржавају се у свему о државном трошку и живе у интернату. Ученици који плаћају имају иста права као и благодејанци. Али ученик, који понавља разред, не може бити државни питомац без нарочитог одобрења Министра Вера.

Члан 31.

Правила за свеколики интернатски живот ученички прописује Министар Вера у споразуму с Архиепископским Синодом.

Одело за ученике богословије прописује Архиепископски Синод, а одобрава Министар Вера.

Школска година и одмор.

Члан 32.

Школска година почиње 21. августа с уписом свих ученика, а предавања почињу одмах по упису и призивању Св. Духа, а најдаље до 1. септембра; а завршавају се у најстаријем разреду 15. маја због испита, а у осталим разредима 31. маја.

По завршетку предавања одмах се заводе оцене ученика у уписнице и саопштава се ученицима годишњи успех.

Члан 33.

Велики школски одмор траје од дана саопштења успеха па до уписа (члан 32.).

Божићни одмор траје од Туцин-дана до 1. јануара по старом закључно, а ускршњи траје од Лазарева Суботе до Томине Недеље. Осим тога, школа не ради недељом и државним празницима, кад су наставници и ученици дужни по утврђеном распореду, ићи у цркву.

Члан 34.

Крајем месеца јула ректор објављује, преко „Службених Новина“ и службеног листа Архиепископског Сабора, кад ће бити упис и колико ће се нових ученика пријети у први разред богословије. Овај број одређује Министар Вера, споразумно с Архиепископским Синодом, на предлог ректора Богословије, а према приликама и историјама дотичних богословија.

Члан 35.

Ученици с телесним манама и недостацима не могу бити примљени у богословију. Тако исто ни они, који немају развијен слух ни глас за певање; али о изузетцима, и у извесним случајевима, може одлучити Министар Вера.

Телесне мане и недостаци утврђују се лекарским прегледом свих пријављених ученика, а слух и глас прегледа и оцењује наставник нотног и црквеног певања.

Члан 36.

Уписивање ученика у први разред богословије бива увек личном пријавом.

При упису у први разред сваки ученик мора поднети:

1.) Школско сведочанство, да је, као редован или приватан ђак, свршио четири разреда гимназије или реалке с врло добрим успехом и да је врло доброг владања. Првенствено имају они с бољим успехом;

2.) Крштеницу или у доказаној немогућности да се она набави, законски потврђено уверење о томе, да је ученик православне вере, и да онда када се уписује нема више од 17. година. Али, у изузетним случајевима, о годинама, одлучује Министар Вера на предлог Архиепископског Синода.

3.) Писмени пристанак од својих родитеља, или старатеља, да може учити богословију, и писмену обавезу своју и својих родитеља, или старатеља, — потврђене од стране државних власти, — да ће по свршетку богословије, или богословског факултета, или духовне академије, ступити у свештенички чин. У случају неиспуњења ове обавезе, дужни су родитељи, или старатељи његови, платити утрошени новац за његово издржавање, и ако то не могу учинити родитељи или стараоци онда је ђак дужан, ма у којој струци државне или приватне службе био, првенствено да плати држави сву суму која је на њега утрошена.

У други, трећи, четврти и пети разред уписују се ученици такође личном пријавом. Само у случају доказаног боловања, или неотклоњивих сметњи, пријава може бити писмена.

Накнадно уписивање ученика одобрава Министар Вера.

Оцењивање ученика.

Члан 37.

За оцењивање ученичког успеха из појединих предмета има пет оцена, и то: одличан (5), врло добар (4), добар (3), слаб (2) и рђав (1).

Члан 38.

За оцењивање ученичког владања има четири оцене; и то: примерно, врло добро, добро и лоше.

Члан 39.

За оцењивање ученичке вредноће има три оцене, и то: похвално, марљиво и немарљиво.

Члан 40.

Сваки наставник дужан је што чешће пропитивати ученике ради тачније оцене њиховог успеха, а на крају тромесечја дати сваком ученику општу оцену из успеха, која се заводи у главну књигу (Уписницу).

Општем пропитивању ученика на крају тромесечја присуствује ректор и разредни старешина дотичног разреда, или заменик овога у случају пропитивања из предмета, које предаје разредни старешина.

Члан 41.

Оцену из владања и вредноће даје ученицима Професорске Веће. Оцене из владања ученицима из најстаријег разреда бележе се у сведочанство о стручном богословском испиту по завршетку испита зрелости.

Члан 42.

Ученик који би за три тромесечја узастопце добио из владања оцену „лоше“ или из вредноће оцену „немарљив“ губи право на даље школовање у богословији.

Превеођење ученика.

Члан 43.

О превеођењу ученика из нижих у више, о понављању разреда и о полагању испита из појединих предмета, одлучују Разредна Већа. Али све ове одлуке утврђује Професорско Веће.

Члан 44.

У старији разред преводиће се без испита, сви они ученици, који из сваког предмета имају најмање добар годишњи успех. Ученик, чија се оцена годишњег успеха не може поуздано извести, било због дужег боловања, било из другог каквог оправданог узрока, може се према одлуци Разредног Већа, подвргнути испиту из неких или из свих предмета. Овако добивена оцена сматраће се као оцена годишњег успеха. За овај се испит не плаћа никаква такса.

Члан 45.

Ученици, који имају слаб успех из три и више предмета, оставиће се да понављају разред.

Члан 46.

Ученику, чiji је годишњи успех слаб из једног или два предмета, допушта се, да у почетку школске године полаже испит из тих предмета, и после тога Разредно Веће одлучује о његовом преласку, или понављању разреда. За ове испите плаћа се такса као и у гимназијама.

Испит зрелости.

Члан 47.

У богословијама:

Полажу испит зрелости (матуру) сви ученици, који сврше најмање с добрим успехом пети разред богословије.

Овај испит полаже се од 1—15. јуна и обухвата:

1.) *Писмени испит*: на тему из Св. Писма Старог или Новог Завета или из Догматике и Моралног богословља;

2.) *Усмени испит*:

а.) Из Св. Писма, Догматике и Моралног Богословља (Православне Етике);

б.) Из Историје Хришћанске Цркве, из Историје Српске Цркве и из Канонског Права;

в.) Из Омилитике, Литурђике, Пастирског Богословља;

г.) Из Српског и Црквено-Словенског језика с књижевношћу и из Црквеног Певања с Црквеним Правилима;

д.) Из класичних језика Грчког или Латинског;

ђ.) Из живих језика — из Руског Језика и још, по избору, из Енглеског, Француског или Немачког Језика.

Испити се полажу по нарочитим правилима, која пропише Министар Вера у споразуму с Архијерејским Синодом.

Плате ректора, професора и другог особља.

Члан 48.

Професори и супленти богословија имају исте плате, додатке и сва друга права као професори и супленти гимназија, а ректор, поред професорске плате, има додатак као и директори гимназија.

Нижи учитељи имају плату 1500.— динара годишње, а виши учитељи имају годишње 2100.— дин.

Повишице виших учитеља теку према одредбама Закона о средњим школама као предметним учитељима, или учитељима вештина.

Економ и његов помоћник имају плату према својим квалификацијама. До доношења специјалног закона, економом има I, II и III. класе: I. кл. 2500.— II. кл. 2000.— и III. кл. 1500.— динара годишње.

Помоћник економа има годишњу плату 1000.—, 1.200.— и 1.500.— динара.

Економ и помоћници економа имају у заводу издржавање: стан, храну, огрев, осветљење и послугу.

Послсвођа Професорског Већа награђен је као и пословођа у потпуним гимназијама, а књижничар има годишње 1200.— дин. додатка на име хонорара за свој рад.

К а з н е.

Члан 49.

Ученици богословија могу бити кажњени: а) опоном и укором од наставника, разредног старешине, васпитача и ректора; б) укором од Професорског Већа; в) последњим саветом (Consilium abeundi) од Професорског Већа; г) удаљењем из завода, у ком случају ректор издаје ученику школско уверење (одн. сведочанство); д) искључењем из школе за годину дана с правом на полагање разредног испита на крају школске године; ђ) искључењем из школе за годину дана без права на полагање разредног испита на крају школске године; е) отпуштањем на свагда из богословије; и ж) изгнањем из свих средњих и стручних школа у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца.

Казну отпуштања из богословије и казну изгнања из свих школа може изрећи само Професорско Веће, и те казне ректор шаље, преко епископа дијецезана, Министру Вера на одобрење.

Ученике, који буду кажњени двома последњим казнама, Професорско Веће, из васпитних разлога, одмах уклања из завода до одобрења одлуке.

Члан 50.

Овај Правилник важи од дана кад се објави у „Службеним Новинама“, и обавезан је за све српске православне богословије.

Министар Вера
Д-р М. Јовановић, с. р.

ПРАВИЛА

О ПОЛАГАЊУ СТРУЧНОГ БОГОСЛОВСКОГ ИСПИТА

МИНИСТАРСТВО ВЕРА

КРАЉЕВИНЕ СРБА, ХРВАТА И СЛОВЕНАЦА
ПРАВОСЛАВНО ОДЕЉЕЊЕ

ВБр. 13058.

12. новембра 1921. год.

Београд.

На основу члана 47. Правилника о српским православним богословијама у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца, а у споразуму са Светим Архијерејским Синодом српске православне цркве — прописујем:

ПРАВИЛА

О ПОЛАГАЊУ СТРУЧНОГ БОГОСЛОВСКОГ ИСПИТА

I.

Опште одредбе.

Члан 1.

Ученици који сврше пети разред Богословије најмање с добрим успехом из свих предмета у годишњем резултату а добрим владањем, полажу стручни богословски испит. (Богословски испит зрелости).

Ученици који би из једног или два предмета имали у годишњем резултату слабу оцену, пустиће се на овај испит пошто претходно положе разредни испит из тих предмета са добрим успехом.

Члан 2.

Задатак је стручном богословском испиту да покаже, колико је целокупног успеха имала код приправника настава у Богословији и у колико су они